

[Kristian Kristensen.]

tigt, at vi får dette sagt nu, da det fra mange sider er fremstillet, som om det drejer sig om øgede byrder. Det er der ikke tale om, der kan kun blive tale om en lettelse af den arbejdende befolknings byrder; det er det, der sigtes på, og det er det, der forhåbentlig vil kunne nås.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget også her ved anden behandling.

Alfred Jensen: Den kommunistiske gruppe har ingen indvendinger at gøre mod de stillede ændringsforslag; om jeg kan rose dem så stærkt, som andre har gjort det, er jo en anden sag. Jeg vil imidlertid tro, at de nok betegner en forbedring af lovforslaget.

De hovedindvendinger, jeg fremførte ved lovforslagets første behandling, har man ikke taget op til behandling i udvalget; i hvert fald er der ikke sket nogen ændring på de områder, hvor jeg har udtrykt ønske derom. Jeg vil derfor, blot for en ordens skyld, gøre opmærksom på, at jeg understregede, at vurderingerne ikke var pålidelige, og at man ved vurderingerne måtte frem til sommer, der lå nærmere op ad handelspriserne end dem, man kommer til nu. Jeg udtrykte også min utilfredshed med de to tillæg og gjorde opmærksom på, at hvordan man end vendte og drejede bestemmelsen om, at det var sælgeren, der skulle bære grundstigningsskyldens byrde, så var man ikke nået frem dertil. Jeg tvivler på, at man er kommet ret langt frem ad den vej, og det vil altså sige, at den virkning, som dette forslag får, ikke vil blive synderlig stor. Bare det var sådan, som man nu forsøger at give det udseende af, at det vil få stor betydning for det arbejdende folk. Det samme har man påstået før, sagt, at nu hørte faktisk al spekulation i grunde og jord op, men det er en kendsgerning, at det blev ikke tilfældet, og det vil ikke blive tilfældet selv med de ændringer, der her er foreslået.

Efter vor opfattelse skulle man gå videre. Jeg har ved flere lejligheder skitseret, hvordan vi mener man skulle klare problemerne, når det drejer sig om byer og bymæssige bebyggelser, så det skal jeg ikke gentage i dag.

Jeg ønsker blot sluttelig at knytte et par bemærkninger til udtalelserne om grundlovmæssigheden eller grundlovsstridigheden af det, vi her beskæftiger os med. Det ærede medlem hr. Holger Eriksen er tilsyneladende noget pikeret over, at det ærede medlem hr. Thestrup ved enhver given lejlighed hæver fingeren og spørger: træder vi nu ikke grundlovens bestemmelser for nær? Jeg tror ikke, man behøver at være så irriteret over det. Jeg skal erkende, at første gang det blev sagt, tænkte jeg: skulle man virkelig være trådt grundlovens bestemmelser for nær? Men hver gang det ærede medlem gør opmærksom på det, synes jeg, det taber i værdi, og jeg er faktisk kommet dertil, at jeg ville savne noget, hvis ikke det ærede medlem stod op og værnede om grundlovens bestemmelser. Jeg tror i og for sig godt, det ærede medlem kan holde inde med skydningen et stykke tid. Om der nogen sinde bliver brug for den, ved jeg ikke. Hidtil har det været overflødigt.

Med disse få bemærkninger skal jeg tilsige vor velvillige medvirken til lovforslagets gennemførelse.

Finansministeren (Philip): Under drøftelserne i dag har det ærede medlem hr. Thestrup på ny været inde på spørgsmålet om, hvorvidt procentsatsen 55 er en vilkårligt fastsat størrelse. Jeg har haft meget svært ved helt at følge det ærede medlem, for det er jo en procent, der er fastsat ud fra et nøje skøn over, til hvilken højde man regner at prisen på landbrugsjord vil stige — og kan det skøn siges at være vilkårligt? Er det ikke et skøn, der er foretaget af tinget, foretaget af ministeriet? Kan man tillade sig at betegne skønnet som vilkårligt, og kan man betegne denne